

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Darinou Michorovou v právní věci

žalobkyně: **T. B. D**, narozené X,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem X,
zastoupené zmocněncem Ing. V. V. T., narozeným X,
bytem X,

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 9. 2025, č. j. MV-136128-4/SO-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Správní orgány zrušily žalobkyni povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, protože se na území ČR prokazatelně nezdržovala více než 6 let (ve skutečnosti 17 let).

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítla, že napadené rozhodnutí je zatíženo vadou nesprávného právního posouzení a vadou nepřezkoumatelnosti.
3. Správní orgány svými rozhodnutími zrušily žalobkyni povolení k trvalému pobytu v ČR z důvodu, že pobývala mimo území ČR po dobu déle než 6 let, avšak nezohlednily závažné důvody, kterými byl její pobyt mimo území ČR zapříčiněn. Těmito důvody byly léčba a hospitalizace v zemi původu. Tyto důvody žalobkyně namítala i v průběhu správního řízení, žalovaná se však jimi nezabývala. Dle žalobkyně jde o procesní pochybení v její neprospěch a v rozporu se správním řádem.
4. Dále žalobkyně namítla, že žalovaná rozhodovala jen povrchně a čistě formalisticky. Správní orgány se též nezabývaly nepřiměřeností dopadů napadeného rozhodnutí do její životní a zdravotní situace (žalobkyně v ČR pobývá se svým synem, který má v ČR povolen a zde podniká, a na kterém je plně závislá, jiné příbuzné v ČR ani ve vlasti nemá).
5. Žalobkyně navrhla, aby soud rozhodnutí žalované i správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.
6. Součástí žaloby byl též návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, kterému soud nevyhověl usnesením ze dne 3. 11. 2025, čj. 1 A 42/2025-31, v právní moci dne 12. 11. 2025.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná se žalobními námitkami nesouhlasila. V podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a správního spisu. Žaloba dle žalované nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala. Žalovaná zdůraznila, že důvodem pro zrušení povolení k trvalému pobytu byla skutečnost, že žalobkyně pobývala mimo území minimálně od roku 2006 do září 2023 (téměř 17 let), kdy pobývala ve Vietnamu.
8. Podle názoru žalované napadené rozhodnutí splňuje všechny požadavky stanovené správním řádem pro odůvodnění rozhodnutí. Žalovaná přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, jakými úvahami se řídila při hodnocení důkazů a výkladu právních předpisů, proto je přesvědčena, že věc byla posouzena správně a v souladu se zákonem.
9. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Soud ve věci nařídil jednání na den 24. 11. 2025, neboť žalobkyně takové projednání věci výslovně požadovala. Dne 4. 11. 2025 obdržel soud omluvu žalované z ústního jednání a souhlas s projednáním věci v její nepřítomnosti, neboť na daný termín nebylo možné zajistit účast příslušného pracovníka na jednání soudu. Odkázala na své písemné stanovisko k žalobě. Ráno v den nařízeného jednání pak omluvu z účasti na jednání soudu zaslala i žalobkyně prostřednictvím svého nově zvoleného zmocněnce, k čemuž přiložila též plnou moc. Současně vyslovila souhlas s projednáním věci v její nepřítomnosti. Soud proto ústní jednání zrušil bez náhrady a rozhodl o věci samé bez nutnosti provedení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.

11. Žaloba **není důvodná.**
12. Soud při posuzování věci vycházel z následující právní úpravy:
13. Podle § 77 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, ve znění relevantním pro tuto věc, tj. ve znění účinném do 30. 9. 2025 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) [m]inisterstvo zruší platnost povolení k trvalému pobytu, jestliže cizinec pobýval mimo území nepřetržitě po dobu delší než 6 let.
14. Podle § 77 odst. 3 téhož zákona [m]inisterstvo v rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu podle odstavců 1 a 2 stanoví lhůtu k vycestování z území; cizinec je povinen ve stanovené lhůtě z území vycestovat.
15. Podle § 174a odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců (1) Při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
(3) Přiměřenost dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán posuzuje pouze v případech, kdy to tento zákon výslovně stanoví.
16. Podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) [n]evyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
17. Soud z předloženého správního spisu zjistil, že žalobkyně dne 14. 8. 2023 požádala o vstupní vízum na Zastupitelském úřadě ČR v Hanoji (dále jen „ZÚ Hanoj“), kde předložila pobytovou kartu - povolení k trvalému pobytu, s prošlým datem platnosti. Současně pracovníkovi ZÚ Hanoj sdělila, že v ČR byla naposledy někdy v roce 2005. ZÚ Hanoj proto dne 21. 8. 2023 zaslal žalovanému podnět ke zrušení povolení k trvalému pobytu žalobkyně.
18. Správní orgán I. stupně oznámením ze dne 1. 9. 2023, čj. OAM-14761-4/ZR-2023, zahájil se žalobkyní správní řízení z moci úřední podle § 77 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, protože existoval důvodný předpoklad, že žalobkyně pobývala mimo území ČR nepřetržitě po dobu delší než 6 let. K tomu si správní orgán I. stupně opatřil kopii starého cestovního dokladu žalobkyně, z něhož vyplynulo, že poslední výstupní schengenské razítko bylo ze dne 7. 1. 2006, a dále obsahoval příletové vietnamské razítko ze dne 8. 1. 2006. V oznámení o zahájení správního řízení vyzval žalobkyni, aby v případě, že v období od 8. 1. 2006 do roku 2023 pobývala na území ČR, tuto skutečnost prokázala věrohodným způsobem, k čemuž jí poskytl poučení a stanovil přiměřenou lhůtu 15 dnů. Toto oznámení bylo žalobkyni doručeno veřejnou vyhláškou dne 18. 12. 2023 poté, co se správnímu orgánu I. stupně opakovaně nepodařilo zásilku doručit na adresách uváděných žalobkyní.
19. Ve správním spisu je rovněž založena žádost o pobytovou kontrolu ze dne 18. 12. 2023, čj. OAM-14761-6/ZR-2023. Z vyrozumění Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend ze dne 29. 12. 2023, čj. KRPA-415024-2/ČJ-2023-000026-1 (doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 2. 1. 2024), které pobytovou kontrolu provedlo ve dnech 27. 12. 2023 a 28. 12. 2023, vyplynulo, že žalobkyně bydlí na dané adrese v Praze se svým synem (nar. 1988), jeho manželkou (nar. 1992) a jejich dvěma

nezletilými dětmi (nar. 2019 a 2021), všichni státní příslušnosti vietnamské, v bytě o velikosti 3+kk, asi od 15. 9. 2023.

20. Dne 17. 3. 2025 doručil správní orgán I. stupně žalobkyni prostřednictvím jejího zmocněnce (jehož pověření k zastupování doložila již dne 22. 1. 2024) vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí ze dne 14. 3. 2025, čj. OAM-14761-10/ZR-2023. Žalobkyně této možnosti využila dne 24. 3. 2025, o čemž byl sepsán protokol čj. OAM-14761-11/ZR-2023, kdy uvedla, že se k podkladům pro rozhodnutí vyjádří do 30 dnů, následně však dne 23. 4. 2025 požádala o prodloužení této lhůty o dalších 15 dnů. Správní orgán I. stupně na tuto žádost nijak formálně nereagoval, nicméně dne 8. 5. 2025 žalobkyně zaslala své písemné vyjádření, v němž svou dlouhodobou absenci na území ČR vysvětlila svým zdravotním stavem, k čemuž doložila dokument ve vietnamském jazyce, který označila za lékařskou zprávu, a její úřední překlad do češtiny ze dne 4. 5. 2025. Dále žalobkyně uvedla, že žádá o zastavení řízení z důvodu nepřiměřeného zásahu do jejího rodinného i soukromého života. Vzhledem k jejímu věku a zdravotnímu stavu totiž nemůže ve své zemi žít sama bez přímé péče jejího jediného syna, který v ČR žije se svou rodinou a má zde trvalý pobyt. Jiného příbuzného nebo osobu, která by se o ní mohla starat, žalobkyně nemá.
21. Dne 5. 6. 2025 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým zrušil platnost povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, a dále žalobkyni podle § 77 odst. 3 téhož zákona stanovil lhůtu k vycestování z území ČR 30 dnů od právní moci rozhodnutí.
22. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí dne 17. 6. 2025 blanketní odvolání, které ani k výzvě správního orgánu I. stupně ze dne 7. 7. 2025, čj. OAM-14761-16/ZR-2023, doručené žalobkyni dne 8. 7. 2025, nedoplnila.
23. Žalovaná odvolání zamítla napadeným rozhodnutím ze dne 25. 9. 2025, které nabylo právní moci téhož dne.
24. Projednávaná věc se týká otázky splnění podmínek pro zrušení povolení k trvalému pobytu. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobkyni bylo dne 15. 9. 2003 uděleno povolení k trvalému pobytu formou pobytové karty, kdy poslední pobytový štítek č. FA0237850 expiroval dne 15. 9. 2013. Dále je mezi stranami nesporné, že žalobkyně na území ČR od roku 2006 do roku 2023 (17 let) nepobývala. Byly tak jednoznačně naplněny zákonné podmínky pro zrušení povolení k trvalému pobytu žalobkyně. S ohledem na znění § 77 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je třeba zdůraznit, že aplikace tohoto ustanovení nezávisí na správním uvážení správního orgánu; jsou-li podmínky tohoto ustanovení naplněny – více než 6 let nepřetržitého pobytu mimo území ČR, správní orgán je povinen povolení k trvalému pobytu zrušit v rámci řízení zahájeného z moci úřední. Zákon přitom správnímu orgánu neumožňuje jiný či mírnější postup. Argumenty, kterými žalobkyně vysvětluje svůj dlouhodobý pobyt mimo území ČR delší než 6 let, soud proto nemohl uznat jako relevantní pro odlišný postup, než který zvolily správní orgány v dané věci, i kdyby jim uvěřil. Námitka nesprávného právního posouzení a rozporu se správním řádem (který žalobkyně ostatně blíže nespecifikovala) je tak zcela nedůvodná. Žalovaná přitom tento svůj závěr jasně a přezkoumatelným způsobem odůvodnila na str. 4 a 5, na které odkazuje též soud.
25. K tomu soud odkazuje dále na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (NSS) k otázce nepřezkoumatelnosti, např. na rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, čj. 9 As 66/2009-46, podle kterého „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč

správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů přitom musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Napadené rozhodnutí však uvedenou vadou zcela jistě netrpí.

26. Pokud žalobkyně tvrdila, že ve využívání povolení k trvalému pobytu ji bránil její zdravotní stav a hospitalizace v zemi původu, soud je nucen upozornit, že i kdyby tyto skutečnosti žalobkyně řádně doložila, což se v žádném případě nestalo, nebyla by tato tvrzení důvodem pro upuštění od zrušení jejího posledně vydaného povolení k pobytu na území, neboť zákon o pobytu cizinců neumožňuje správním orgánům zkoumat konkrétní důvody a okolnosti, pro které k protiprávnímu stavu došlo.
27. Soud k tomu nad rámec nezbytně nutného též dodává, že se rovněž ztotožnil se žalovanou v názoru, že předložená údajná lékařská zpráva a její úřední překlad nijak relevantně neprokazují tvrzení žalobkyně o jejich zdravotních potížích či o její hospitalizaci, naopak, spíše podporují závěr o tom, že její tvrzení jsou účelová. Doložený dokument zcela postrádá jakékoliv běžné formální i obsahové náležitosti lékařské zprávy (hlavičkový papír relevantního a ověřitelného zdravotnického zařízení, souhrn osobních údajů pacienta – žalobkyně, její subjektivní potíže, učiněná vyšetření a jejich výsledky, objektivní nález, stanovení diagnóz(y) a adekvátní terapie, časové označení těchto vyšetření či následných kontrol v období spadajícím do doby, po kterou žalobkyně v ČR nepobývala apod., či v případě propouštěcí zprávy z hospitalizace její přesné časové vymezení, vymezení důvodů hospitalizace, zdravotní stav žalobkyně při přijetí, dále průběh a stanovená opatření a léčebný režim, či zdravotní stav žalobkyně při jejím propuštění, a dále příslušná razítka lékařů a jejich jména, odbornosti a podpisy). Nic z toho předložená listina neobsahuje, byla navíc vystavena dne 4. 5. 2025, čili zcela mimo období, ke kterému se měla vztahovat, tj. období, kdy žalobkyně žila mimo ČR, a dle obsahu jí lze posoudit spíše jako čestné prohlášení tam podepsané osoby. To je však obsahově v dané situaci zcela nedostatečné, neboť pokud by tvrzení žalobkyně o jejím nepříznivém zdravotním stavu byla pravdivá a žalobkyně by se s těmito problémy intenzivně léčila, zcela jistě by měla k dispozici hodnocení lékařů. To však žalobkyně evidentně nemá, jinak by je zřejmě správnímu orgánu předložila. Žalobkyně tato tvrzení nijak věrohodněji nedoložila ani v řízení před soudem. Těmito tvrzením proto soud nemohl jakkoliv uvěřit, byť nevylučuje, že žalobkyně se může s určitými zdravotními problémy, typicky souvisejícími s věkem, zcela reálně potýkat.
28. Soud se konečně neztotožnil ani s námitkou žalobkyně, že se správní orgány nezabývaly dopady napadeného rozhodnutí do jejího soukromého a rodinného života. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 5 vyplývá přesný opak. Žalovaná citovala relevantní judikaturu týkající se této otázky, současně však uvedla, že v případě žalobkyně se nemůže jednat o nepřiměřenost dopadů rozhodnutí do jejího soukromého a rodinného života, neboť je zřejmé, že během svého 17ti letého pobytu mimo území ČR, resp. ve své vlasti musela mít soukromý a rodinný život zajištěn tam. Na to nemohlo mít vliv ani samotné plynutí času a doba, která uplynula od podání její žádosti o vstupní vízum (14. 8. 2023), díky které bylo „prošlé“ pobytové oprávnění žalobkyně odhaleno, do vydání rozhodnutí správního orgánu

I. stupně (5. 6. 2025), neboť tato doba nebyla natolik dlouhá, aby bylo možno konstatovat, že žalobkyně se již do společnosti integrovala. Za daných okolností také žalobkyně musela najít způsob, jak se svým synem během své nepřítomnosti na území komunikovala. Žalovaná současně dodala, že žalobkyně možnost získat pobytové oprávnění v ČR má (např. právě z důvodu péče ze strany jejího syna), avšak musí prokázat splnění příslušných podmínek zákona.

29. Soud se s tímto posouzením plně ztotožňuje a odkazuje na něj. Je evidentní, že žalobkyně byla schopna se o sebe postarat během svého pobytu mimo území ČR sama, a byť poukazovala na závažné zdravotní problémy, tyto nijak neprokázala, přičemž současně tvrdila, že je v zemi původu řešila. Pokud nyní tvrdí, že je odkázaná na péči svého syna, který má v ČR udělen trvalý pobyt a má zde svou vlastní rodinu, jsou tak její tvrzení v rozporu, neboť není totiž zřejmé, na základě jaké skutečnosti byla žalobkyně ve vlasti schopna své údajné závažné zdravotní problémy řešit sama, a nyní po jejím příjezdu do ČR tomu tak už není. V neposlední řadě nelze odhlédnout, že žalobkyně má možnosti získat pobytové oprávnění v ČR, aby zde se svým synem a jeho rodinou mohla žít, a případně se léčit, avšak nemůže se tak díť na základě jejího původního oprávnění k trvalému pobytu, neboť výhody z něj plynoucí žalobkyně pozbyla tím, že nedodržela zákonné podmínky jeho užívání, kterých se měla být vědoma.
30. Soud konstatuje, že ve věci žalobkyně byl zjištěn dostatek rozhodných skutečností k tomu, aby mohlo být vydáno napadené rozhodnutí, přičemž soud neshledal ani rozpor napadeného rozhodnutí s § 3 správního řádu ani nepřiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně či porušení práva vyplývající z čl. 8 Úmluvy.

V. Závěr a náklady řízení

31. Soud v daném případě neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí žalované, ani jejího postupu, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výroky o náhradě nákladů řízení jsou odůvodněny dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná sice úspěch ve věci měla, žádné náklady nad rámec její obvyklé činnosti, tj. včetně obhajoby výsledků její činnosti prostřednictvím vlastních zaměstnanců, jí však nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz v záložce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 28. listopadu 2025

Mgr. Darina Michorová
samosoudkyně